

Σχολία. Τοῦ ἄν Μαραθῶν] ἐκεῖ γὰρ οἱ Ἀθῶναιοὶ ἐ-
 νίκησαν τοὺς Μήδους. Ελαμολόγοι.] εὐτελείς γὰρ οἱ ἄν ἐ-
 λάμιας μισθοῦ σὺν ἀγοντες. Καὶ Ἐξίφος οὐ δὴ ἄσπασμα]
 ὡσπερ ὁ Μενέλαος. Ἐπὶ τὸν γὰρ φασὶν ὀρμήσαντα ὅππῃ πῶ Ε-
 λένω δὴ πάλαι τὸ ξίφος ἢ ἡ ἰσορροπία, παρ' Ἰβύκω ἔ-
 εἰσπιδῆ. παρ' ἑστὶ ἡ ξίφος ἠτοσε, καὶ ὄρα ἑαυτὸν κατα-
 κρατῆν ἐν ἔσ. Αὐτῷ, πῶ Εὐβοίαν] οἱ ἰήτορες τῶ λόφῳ καὶ
 πῶ Εὐβοίαν διδάσαν. ἄλλως, πῶ Εὐβοίαν φασὶν αὐτοὶ
 κατὰ νεμεμηκεῖν ἡμῖν. καὶ κλῆρον ἐκάσῳ μεδιμνῶν ἐν
 τοιοῦτῳ χήματι εἴρηκεν.

CHRIST. Μαραθῶνι τροφῆ.] Nam in Mara-
 thone magnus ille Medorum exercitus fufus est,
 & victores Athenienses trophæa sustulere. καὶ τὸ
 ξίφος.] Menelaus cū stricto gladio post captam
 Ilion Helenam vlcisci vellet, repressit impetum v-
 bi nudatum pectus aspexit, & gladium posuit, imò
 aiunt illum visa nuda, vt ait poeta, periisse Lacæ-
 na. Historiam hanc scripserat olim Ibycus, deinde
 & Euripides in Andromacha, quod & ad illam
 καὶ πάντα μόλις ξενίας φούρων
 Ελαβες καὶ χροίμα κειθῶν.
 Ὡν εἶναι ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεὶ,
 Βόσκειν ἐδέλων καὶ μὴ τοῦτοις
 Εἰχάσκειν σοι συμφάζοντες.
 Καὶ νῦν ἀπεχθῶς ἐδέλω παρέχιν
 Ο, π βέλδ σοι
 Πλῶ Κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Σχ. Ξενίας φούρων] οἱ αὐτὸν ὅτι παρίσθη ἐν τῷ θηνομαίῳ
 ἡ δὴ πύρρον ἐξ ἔσθοντο πικρῶς οἱ τότε πολῖται. Ἐ μὴ. ὡς
 δοκεῖν ξενίας φούρων εἰς κελσὶν καθίστα μιν ὡς φασὶν οὐδὲ
 Φιλόχορος αὐτὸς ποιεῖ, τετραμνηχίλις ἐπὶ τὰ κοινὰς ἐξ ὀφθῆ-
 ναι παρεγγραφεῖς, καθάπερ ἐν τῇ ποροκειμένη λέξει δεδῆ-
 λω] ὅτι πῶ Εὐβοίαν, δὴ ἄσπασμα] ἔσθοντο αὐτῶν ἡ
 δασκαλίαις, πέρουσι γὰρ ὅτι ἀρχοντος ἰσπαρχε, ἐστῆν
 ἄν ἐπ' αὐτῶ ὡς Φιλόχορος. μὴ ποτε ἢ ὅτι Αἰγύπτου δὴ
 μαρ ὅτι Λυσιμαχίδε μιν ἐκάσῳ, πλῶ τῶ ἑσθοντο, ἐ-
 δαμῶς συμφωνεῖ. ἐκάσῳ ἢ Ἀθῶναιον πέντε μεδιμνος, ἵος
 γὰρ λαβόντας, ἡμεῖς μιν τετραμνηχίλις ἐξ ἄσθοντες
 μ. ἄλλως, σιτοδείας ποιεῖ ἡχομένους ἐν τῇ Ἀθῆνῃ, Φαμ-
 μήτιχος ὁ δὲ Λιγύνης βασιλεὺς, ἀπέσθοντο ἄσθοντο Ἀθῶναιοις
 ἀπὸ τῆσιν αὐτῶ. ἢ ἡ διανομῆς ἡχομένους ἢ σίτου, ξενηλα-
 σίαν ἐποίησαν Ἀθῶναιοὶ ἐν τῷ διακρίνειν τὰς αὐθιγε-
 νείας, εὐρον καὶ ἑτέρας τετραμνηχίλις ἐπὶ τὰ κοινὰς ἐξ ἄσθοντα
 ξενίας παρεγγραμμένους. ἢ το οὐ φασὶν, ἐν τῷ ἐρεωσῶ-
 σαι μόλις ἐλαβες πέντε μεδιμνος, ἐκαλῆ μιν ὡς ἐξ-
 νος, καὶ τῶν ἐδὲ ὅφ' ἐν ἐν σῶτομα, ἄλλὰ καὶ μέρος, καὶ
 χροίμα, ἐδὲν διαφέροντος ἢ σίτου κελσῶν ὡς κακοῦ σίτου
 διανεμηθέντος, ὡς λιμὲ ἡχομένου, ἔσθοντο ἡχομένων διακρί-
 νέντων, τουτέστι δοκιμαζομένων εἰ πολῖταις ἐπὶ ἡμῖν.

CHR. Ξενίας φούρων.] Postulatus peregrinitatis
 tanquam civis non legitimus sed ascripticius. Sunt
 qui putent hæc referri ad Ægypti donationem, nā
 teste Philochoro (scriptor hic vetustus fuit Cyni
 filius, ἱεροκόπος qui libros decem & septē scripserat
 de Attica) quum caritas annonæ & frumētii inopia
 Athenienses premeret, impetrarunt à Psammeti-
 cho (qui rex fuit Libyæ, regnavitq; in Ægypto per
 54. annos, & Syriæ urbē Azotū per 28. auctore He-
 rodot. annos obsessam, tandē expugnauit & cepit)
 magnā frugum copiam, quūmq; numerum civiū
 recenserent, coacti sunt recurrere ad ξενηλασίαν, nā
 peregrinorum numerus erat 4760. at civium &
 indigenarum qui singuli quinque medimnos ac-

A Tragediam & ad huius Comici Lyfistram non-
 tauimus. Huc ergo respexit hic Comicus magnus
 adlusor & interpolator veterum Tragicorū. πῶ
 Εὐβοίαν διδάσαν] Similis modus loquendi vt apud
 Maronem in Bucolicis: Tum Phaetontidas mu-
 sco circumdat amaræ Corticis, atq; solo proceras
 erigit alnos. i. canit erectas fuisse in alnos. Sic etiā
 hic ait illos διημαγωγῶς Eubœam tribuere, quia
 promittunt insulam illam opulentis urbibus no-
 bilem præcipuè Carysto & Chalcide (vt ait Mela)
 sub ditione populi Atheniensis futuram, ita vt vi-
 ritim vniciq; daturi sint quinquaginta medim-
 nos; cū tamen in frumenti inopia quinque tan-
 tum ordei medimnos tribuerint, idq; paulatim &
 καὶ χροίμα. Est autem Medimnus mensura sicco-
 rum quæ quadraginta octo continet modios.
 Chœnix autem est semodius, sextarium Gaza
 vertit, qui quatuor panes facit, toto die sufficien-
 tes vni viro.

Arg. id per demensa pusilla
 C Vix persuasi te indigenam esse:
 Ideo inclusum semper ego habui
 Ad hoc ut te alerem, neu ridiculus
 Talibus esses vana professus.
 Et nunc certum est præbere tibi
 Quæcumq; petas
 Nisi Quæstoris solitum lac.

D ceperunt, numerus recensetur 14240: Hic ergo
 Bdelycleon ait patri Philocleoni, vix ipsum eui-
 cisse vt ciuis censeretur. Existimo autem illis tem-
 poribus grassatam nobilem illam pestem de qua
 Thucydid. & Lucret. scribunt (sunt enim λοιμὸς &
 λιμὸς sæpè σῶ τε δὲ ἐρχομένω) quæ ex Æthiopia vel
 Ægypti finib. primum orta (etsi Ægyptios omniū
 hominum sanissimos fuisse Herodot. ait, quia illic
 tempora nō mutat, & auctore Hippocrate αἱ με-
 ταβολαὶ τῶν ὀρέων τίνεσσι νοσήματα) inuasit Atticam
 regionem post Persas.

Σχ. Στομφάζοντας] ἐπ' ἐργῶν γελῶντας καὶ συμφάσαι τὸ
 ἀλαζονεύεσθαι, σῶθετος ἢ ἡ λέξις ἀπὸ τῶ σόματος καὶ τῶ
 ὄμφακος. Κωλακρέτε] ἀειφραστικῶς τῶ δικαστῶν μι-
 θῶν. παρ' ἑσθοντο ἢ ἑσθοντο εἰπεῖν ἑσθοντο ἰνός.

CHR. Στομφάζοντας] i. durè & superbè ridètes,
 Dictio cōposita ab ore & vna immatura, quæ ὄμ-
 φαξ dicitur, quā vocè ad animi asperitatē & duri-
 tiā trāstulit Plato Comic' in fab. ἐσθοντο. ait. n. καὶ τὰς ὄ-
 φρῶς χαλῶς ἔσθοντο ὄμφακος. vnde Prouerb. σικελίξεν ὄμ-
 φακίξεν] quod corruptū in Epist. Aristæneti; sic ef-
 ferēdū puto, sed aliò tamē referēdū quā Adagiorū
 scriptor voluerit, illic. n. agitur ὅτι παρ' ἑσθοντο αἰ-
 ρος & verè ὄμφακος. Nā omnia dura & αἰσθητὰ dicū-
 tur ὄμφακος teste Hesy. qui σικελίξεν (vt hōc obiter
 dicā) dicit esse ἀπὸ τῆσιν ἑσθοντο, corrige αἰσθητῶν. sic. n.
 Epicharm' auctor illi' adagij vocat σικελίξεν. Æ-
 schylus ob verborum ampullas durāmque com-
 positionē dicitur in Nubib. huius Comici σόμφαξ
 & κρηνοποιός. Κωλακρέτε γάλα πίνειν] Beatū, inquit,
 & felicē te præstabo, imò te lacte auium pascam.
 tantū interdico Quæstoris lacte. Quibus verbis
 auertere patrem vult à frequentia iudiciorum &
 mercede triobolari, quam (vt diximus) accipie-
 bant iudicantes à Colacreta, dixit autem γά-
 λα quia triobolo solo isti alebantur vt lacte in-
 fantes.

G